

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SISTEMU PLATA ZAPOSLENIH U JAVNOM SEKTORU

Član 1.

U Zakonu o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru („Sl. Glasnik RS“ broj 18/16), u članu 1. u stavu 2. posle reči: „druge organe i organizacije koje je osnovala Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave“ dodaju se reči: „javna preduzeća i privredna društva koje je osnovala Republika Srbija, autonomna pokrajina i jedinica lokalne samouprave; Narodnu banku Srbije; javne medijske servise;“.

U stavu 3. posle tačke 10) briše se tačka, stavlja se: „; „ i dodaju nove tač. 11) – 13) koje glase:

„11) zaposleni u javnim preduzećima i privrednim društvima koje je osnovala Republika Srbija, autonomna pokrajina i jedinica lokalne samouprave;

12) zaposleni u Narodnoj banci Srbije i

13) zaposlene u javnim medijskim servisima.“

Član 2.

U članu 2. u st. 1. i 2. reči: „posebnim zakonom“ zamenjuju se rečima: „zakonom koji uređuje radne odnose.“

Član 3.

U članu 7. stav 4. reč: „veća“ zamenjuje se rečju: „manja“.

Član 4.

U članu 23. reči: „ kod poslodavaca u javnom sektoru,“ brišu se.

Član 5.

Član 27. menja se i glasi:

„Naknada plate za vreme odsustvovanja sa rada zbog privremene sprečenosti za rad

Član 27.

Zaposleni ima pravo na naknadu plate z u visini prosečne plate u prethodnih 12 meseci za vreme odsustvovanja sa rada zbog privremene sprečenosti za rad do 30 dana.“

Član 6.

U članu 28. na kraju rečenice briše se tačka, stavlja zapeta i dodaju reči: „s tim da se posebnim zakonom ne može predvideti manji obim prava na naknadu plate u odnosu na ovaj zakon.“

Član 7.

U članu 30. na kraju rečenice stavlja se zapeta i dodaju reči: „s tim da se posebnim zakonom ne može predvideti manji obim prava na naknadu plate u odnosu na ovaj zakon.“

Član 8.

U članu 32. stav 2. menja se i glasi:

„Zaposleni ima pravo na uvećanje naknade za prevoz u slučaju promene mesta stanovanja nakon zasnivanja radnog odnosa.“

St. 3. i 4. brišu se.

Postojeći stav 5. postaje stav 3.

Član 9.

U članu 34. reči: „posebnim zakonom“ zamenjuju se rečima: „zakonom koji uređuje radne odnose.“

Član 10.

Član 36, glava IV. i naziv glave IV. „BUDŽETSKO OGRANIČENJE“ iznad člana brišu se.

Član 11.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije“.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o izmenama i dopunama Zakona o sistemu plata u javnom sektoru sadržan je u članu 97. Ustava Republike Srbije, prema kome Republika Srbija, pored ostalog, uređuje i obezbeđuje sistem u oblasti radnih odnosa, zaštite na radu, zapošljavanja, socijalnog osiguranja i drugih oblika socijalne sigurnosti i druge odnose od interesa za Republiku Srbiju, u skladu sa Ustavom.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Zakon o sistemu plata u javnom sektoru, koji je na snazi od 9. marta 2016. godine, a u njegova primena otpočinje 1. januara 2017. godine, svojim rešenjima bitno ugrožava ekonomski položaj zaposlenih u javnom sektoru, što će u perspektivi imati za posledicu odliv stručnih kadrova iz javnog sektora, čime će doći do drastičnog pada efikasnosti i kvaliteta rada u javnom sektoru. Pored toga ovim zakonom nije obuhvaćen ceo javni sektor, tako da njegova rešenja ne samo da će imati već navedene negativne posledice, već su ona i selektivne i diskriminatorne prirode, čime se dodatno urušava javni sektor u Srbiji i prave neopravdano velike razlike između npr. organa državne uprave, pokrajinske i lokalne uprave na jednoj strani i javnih agencija na drugoj strani. Ovakva rešenja ne samo da deluju destimulativno već, zajedno sa netrasparentnim načinom zapošljavanja u javnom sektoru, doprinose partijskom zapošljavanju.

Predložene izmene treba da doprinesu sprečavanju nastupanja svih ovih negativnih posledica.

III. OBJAŠNENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

Članom 1. Predloga Zakona o izmenama i dopunama Zakona o sistemu plata u javnom sektoru menja se član 1. Zakona tako što se predviđa proširenje pojma javnog sektora tako da u javni sektor ulaze, pored navedenih subjekata i javna preduzeća i privredna društva čije je osnivač Republika Srbija, autonomna pokrajina i jedinica lokalne samouprave, zatim Narodna banka Srbije i javni medijski servisi, pa samim tim se primena zakona proširuje i na zaposlene u ovim subjektima. Predložena izmena treba da doprinese sveobuhvatnom definisanju javnog sektora. Navedeni subjekti čije uključivanje u javni sektor se predlaže su korisnici budžetskih sredstava te samim tim treba da budu uključeni u javni sektor, a na njihove zaposlene treba primenjivati pravila kao i za sve ostale u javnom sektoru.

Članom 2. se menja deo odredbi člana 2. Zakona tako što se predviđa da se u pogledu prava na platu i druga primanja zaposlenih u javnom sektoru shodno primenjuju i odredbe Zakona o radu, a ne posebnog zakona, kako je sada utvrđeno. Propisivanje primene posebnog zakona znači primenu nekog drugog posebnog režima, različitog od opštih pravila koja predviđa Zakon o radu. Zakon o sistemu plata u javnom sektoru sam po sebi već predstavlja lex specialis, a dodatna primena posebnog zakona u pogledu prava na platu i druga primanja znači potpuno isključivanje zaposlenih u javnom sektoru iz opšteg režima kada su radni odnosi u pitanju i stavljanje u neravnopravan položaj u odnosu na ostale zaposlene.

Članom 3. menja se deo odredbe u stavu 4. člana 7. Zakona. Navedena odredba predviđa da osnovica za obračun i isplatu plata službenika i namešetnika u organima autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave **ne može biti veća** od

jedinstvene osnovice za sve zaposlene, a koja je utvrđena u budžetu Republike Srbije. Predloženom izmenom se predviđa da ova osnovica **ne može biti manja**. Predložena izmena garantuje da će plate u organima autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave biti na istom nivou kao i u ostalom delu javnog sektora. Prema postojećem rešenju ostavlja se mogućnost da plate u pokrajinskoj i lokalnoj administraciji budu smanjivani. Ovakvo rešenje je neprihvatljivo jer najveći deo poslova uprave leži upravo na lokalnoj administraciji, a delom i na pokrajinskoj. Smanjivanje njihovih plata direktno će uticati na pad kvaliteta rada i usluga.

Članom 4. menja se deo člana 23. Zakona. Odredbama člana 23. Zakona reguliše se uvećanje plata za minulni rad, s tim što se plata po ovom osnovu uvećava samo za godine rada **kod poslodavca u javnom sektoru**. Predloženom izmenom se predviđa da se plata uvećava za minulni rad bez obzira na vrstu poslodavca. Postojeće rešenje u Zakonu zanemaruje činjenicu da određeni broj zaposlenih može doći iz privatnog sektora sa vrlo značajnim radnim iskustvom i znanjem stečenim u privatnom sektoru što treba uvažiti pri obračunu zarada. Postojeće rešenje smanjuje i fluktuaciju radne snage iz privatnog u javni sektor čime se sprečava dolazak kvalitetnih kadrova.

Članom 5. menja se u potpunosti član 27. Zakona tako što se predviđa da zaposleni u toku privremene sprečenosti za rad do 30 dana ima pravo na naknadu u visini pune prosečne plate ostvarene u prethodnih 12 meseci, za razliku od postojećeg rešenja koje predviđa da zaposleni koji odsustvuje sa rada zbog bolesti prima 65% prosečne plate u prethodnih 12 meseci.

Članom 6. se dopunjuje član 28. Zakona. Odredbe člana 28. Zakona uređuju naknadu plate neraspoređenom zaposlenom, tako što se predviđa da zaposleni koji je neraspoređen ima pravo na naknadu plate u visini od 65% osnovne plate za mesec koji prethodi mesecu u kome je ostao neraspoređen **osim ako posebnim zakonom nije drugačije određeno**. Predloženom dopunom se predviđa garancija da se posebnim zakonom ne može predvideti manji obim prava od obima utvrđenog Zakonom. Postojeće rešenje, prema kome se ostavlja posebnom zakonu mogućnost da na drugi način uredi ovo pitanje, bez ikakvih ograničenja, otvara vrata da se naknada plate neraspoređenom zaposlenom utvrdi u nižem iznosu ili čak i ukine.

Članom 7. se dopunjuje član 30. Zakona kojim se predviđa da se pravo na naknadu plate profesionalnih pripadnika Vojske Srbije uređuje posebnim zakonom. Dopuna predviđa da se posebnim zakonom ne može utvrditi manji obim prava na naknadu plate od prava utvrđenih Zakonom.

Članom 8. menja se stav 2. člana 32. Zakona koji uređuje pravo na uvećanje naknade za prevoz u slučaju promene mesta stanovanja. Prema postojećem rešenju predviđeno je da do povećanja naknade troškova za prevoz u slučaju promene mesta stanovanja nakon zasnivanja radnog odnosa može doći samo uz saglasnost poslodavca, osim ukoliko promena stanovanja nije posledica premeštaja. Predlaže se izmena ovog stava tako što zaposleni uvek ima pravo na uvećanje naknade za prevoz u slučaju promene mesta stanovanja. Svako ima Ustavom zagranotvanu slobodu kretanja i nastanjivanja i niko ne može biti oštećen ukoliko ostvaruje ovu svoju slobodu, odnosno ne može se poslodavcu davati diskreciono ovlašćenje da odlučuje da li hoće ili neće nadokanditi troškove prevoza zaposlenom koji je promenio prebivalište. Unutar istog grada ili opštine cene javnog prevoza mogu bitno varirati zavisno od udaljenosti od radnog mesta i to čak kada se mesto stanovanja promeni za 1 kilometar. Zaposleni nije dužan da snosi dodatne troškove prevoza u ovakvim slučajevima.

Istim članom 8. se predlaže i brisanje čl. 3. i 4. u članu 32. Zakona. Odredbama ovih stavova je predviđeno da naknada troškova za ishranu u toku rada i regres za korišćenje godišnjeg odmora imaju karakter plate, ali da njihovu visinu određuje Vlada nakon što se za naknadu tih troškova steknu uslovi u budžetu Republike Srbije. Ovakvo rešenje stvara nesigurnost kod zaposlenih, nemogućnost predviđanja iznosa plata i ujedno stavlja zaposlene u javnom sektoru u lošiji položaj u

odnosu na zaposlene u privatnom sektoru. Direktna posledica ovakvog odnosa prema zaposlenima može biti odliv kvalitetnih kadrova i pad kvaliteta usluga koje javni sektor pruža.

Članom 9. menja se deo člana 34. tako što se predviđa se na radnopravni položaj zaposlenih u javnom sektoru primenjuju opšte odredbe Zakona o radu, a ne posebni zakon.

Članom 10. predlaže se brisanje IV glave Budžetsko ograničenje i člana 36. u toj glavi. Postojeće rešenje predviđa da se organizacija rada i isplata plata, uvećanje plata po osnovu minulog rada i druga uvećanja plata, kao i isplata naknada troškova i drugih primanja prilagodi budžetskim ograničenjima. Ovakvo rešenje suštinski znači da je budžetsko ograničenje svrha kojoj treba da se prilagodi rad javnog sektora. Cilj treba da bude potpuno drugačiji. Javni sektor postoji radi građana i zadovoljavanja njihovih potreba, a rad javnog sektora i zadovoljavanje potreba građana finansira se iz budžeta, te budžet postoji radi toga. Zbog toga se predlaže brisanje ovog člana.

Članom 11. Predloga zakona propisan je rok za stupanje na snagu zakona.

IV. ANALIZA EFEKATA PROPISA

Predložene izmene i dopune Zakona o sistemu plata u javnom sektoru treba da otklone nedostatke u postojećim rešenjima koje mogu da dovedu do potpunog urušavanja javnog sektora. Postojeća rešenja će dovesti do dramatičnog pada plata u **delu** javnog sektora i ograničavanja drugih prava. Direktna posledica će biti potpuna demotivisanost zaposlenih za rad, što će dovesti do pada kvaliteta rada i do odliva kvalitetnih kadrova. Pad kvaliteta rada i usluga u javnom sektoru ne samo da predstavlja generator korupcije u javnom sektoru, već znači dugoročno urušavanja društva u celini. Postojeća rešenja direktno vode do pada kvaliteta rada državnih organa, organa pokrajinske i lokalne administracije, policije, vojske, prosvete, zdravstva, fondova osiguranja....

Iz navedenih razloga potrebno je usvojiti predložene izmene i dopune Zakona o sistemu plata u javnom sektoru.

V. FINANSIJSKA SREDSTVA POTREBNA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona potrebna su dodatna sredstva prema proceni Ministarstva finansija.

VI. PREGLED ODREDBA VAŽEĆEG PROPISA KOJE SE MENJAJU

Predmet i sadržina zakona

Član 1.

Ovim zakonom uređuje se sistem plata zaposlenih u javnom sektoru.

Javni sektor, u smislu ovog zakona, obuhvata: državne organe; organe autonomne pokrajine, organe jedinica lokalne samouprave; druge organe i organizacije koje je osnovala Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave; JAVNA PREDUZEĆA I PRIVREDNA DRUŠTVA KOJE JE OSNOVALA REPUBLIKA SRBIJA, AUTONOMNA POKRAJINA I JEDINICA LOKALNE SAMOUPRAVE; NARODNU BANKU SRBIJE; JAVNE MEDIJSKE SERVISE; javne agencije i organizacije na koje se primenjuju propisi o javnim agencijama; javne službe koje se finansiraju iz budžeta Republike Srbije, autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave, odnosno iz doprinosa za obavezno socijalno osiguranje i organizacije obaveznog socijalnog osiguranja.

Zaposleni u javnom sektoru, u smislu ovog zakona, jesu:

- 1) državni službenici i nameštenici u državnim organima;
- 2) policijski službenici i lica u radnom odnosu u drugim organima na koje se primenjuju propisi o policijskim službenicima;
- 3) profesionalni pripadnici Vojske Srbije i lica u radnom odnosu u drugim organima na koje se primenjuju propisi o profesionalnim pripadnicima Vojske Srbije;
- 4) službenici i nameštenici u organima autonomne pokrajine i jedinici lokalne samouprave;
- 5) lica u radnom odnosu u drugim organima i organizacijama koje je osnovala Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave a na koje se primenjuju propisi o državnim službenicima, odnosno propisi o radnim odnosima u autonomnoj pokrajini i jedinici lokalne samouprave, u skladu sa zakonom;
- 6) lica u radnom odnosu u javnim agencijama i organizacijama na koje se primenjuju propisi o javnim agencijama;
- 7) lica u radnom odnosu u javnim službama koje se finansiraju iz budžeta Republike Srbije, autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave, odnosno iz doprinosa za obavezno socijalno osiguranje;
- 8) lica u radnom odnosu u organizacijama obaveznog socijalnog osiguranja;
- 9) lica u radnom odnosu u drugim organima i organizacijama koje je osnovala Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave;
- 10) lica koja dužnost, odnosno poslove vrše na osnovu izbora, imenovanja ili postavljenja u državnom organu, organu autonomne pokrajine ili jedinice lokalne samouprave, a koja nemaju status državnih i drugih službenika (u daljem tekstu: funkcioneri);
- 11) ZAPOSLENI U JAVNIM PREDUZEĆIMA I PRIVREDNIM DRUŠTVIMA KOJE JE OSNOVALA REPUBLIKA SRBIJA, AUTONOMNA POKRAJINA I JEDINICA LOKALNE SAMOUPRAVE;
- 12) ZAPOSLENI U NARODNOJ BANCII SRBIJE I
- 13) ZAPOSLENI U JAVNIM MEDIJSKIM SERVISIMA.

Odredbе ovog zakona ne odnose se na zaposlene u javnim preduzećima i privrednim društvima koje je osnovala Republika Srbija, autonomna pokrajina i jedinica lokalne samouprave i Narodnoj bancii Srbije, kao ni na zaposlene u javnim medijskim servisima i organima i organizacijama koje su osnovane međunarodnim ugovorom ili kojima se plate određuju u skladu sa međunarodnim ugovorom.

Pravo na platu i druga primanja

Član 2.

Zaposleni ostvaruju pravo na platu, uvećanu platu, naknadu plate, naknadu troškova i druga primanja u skladu sa ovim zakonom i ~~posebnim zakonom~~ ZAKONOM KOJI UREĐUJE RADNE ODNOSI.

Prava iz stava 1. ovog člana uređuju se i kolektivnim ugovorom u skladu sa ovim i ~~posebnim zakonom~~ ZAKONOM KOJI UREĐUJE RADNE ODNOSI.

Na međusobni odnos zakona i kolektivnog ugovora iz stava 2. ovog člana primenjuju se opšti propisi o radu.

Utvrđivanje osnovice

Član 7.

Osnovica je jedinstvena za sve zaposlene i utvrđuje se za svaku budžetsku godinu zakonom o budžetu Republike Srbije, uz prethodno pribavljanje mišljenja Socijalno-ekonomskog saveta Republike Srbije o predlogu visine osnovice u postupku pripreme tog zakona.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, osnovica za obračun i isplatu plata službenika i nameštenika u organima autonomne pokrajine i jedinica lokalne samouprave, kao i drugih zaposlenih u organima, organizacijama i javnim službama koje je osnovala autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave a čije se plate isplaćuju iz budžeta osnivača, utvrđuje se budžetom autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave u skladu sa masom sredstava opredeljenom za obračun i isplatu plata u okviru budžeta autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave, uz prethodno pribavljeno mišljenje socijalno-ekonomskog saveta.

Osnovica iz stava 2. ovog člana razmatra se samo u toku procesa pripreme budžeta za narednu budžetsku godinu i utvrđuje odlukom o budžetu, na način kojim se planira smanjenje ukupnih rashoda i čime se obezbeđuje dugoročna finansijska održivost i za šta se daje detaljno obrazloženje.

Osnovica iz stava 2. ovog člana je jedinstvena za sve zaposlene čija se plata isplaćuje iz budžeta autonomne pokrajine, odnosno iz budžeta jedinice lokalne samouprave i ne može biti veća MANJA od osnovice iz stava 1. ovog člana utvrđene za odgovarajuću budžetsku godinu.

Uvećana plata za minuli rad

Član 23.

Zaposleni ima pravo na uvećanu platu za svaku punu godinu rada u radnom odnosu ~~kod poslodavaca u javnom sektoru~~, u visini od 0,4% svoje osnovne plate.

Naknada plate za vreme odsustvovanja sa rada zbog privremene sprečenosti za rad

Član 27.

Zaposleni ima pravo na naknadu plate za vreme ~~odsustvovanja sa rada zbog privremene sprečenosti za rad do 30 dana (u daljem tekstu: privremena sprečenost za rad)~~, i to:

1) u visini ~~65% prosečne plate u prethodnih 12 meseci pre meseca u kojem je nastupila privremena sprečenost za rad, s tim da ne može biti manja od minimalne zarade utvrđene u skladu sa propisima o radu, ako je privremena sprečenost za rad prouzrokovana bolešću ili povredom van rada;~~

2) u visini ~~100% prosečne plate u prethodnih 12 meseci pre meseca u kojem je nastupila privremena sprečenost za rad, s tim da ne može biti manja od minimalne zarade utvrđene u skladu sa propisima o radu, ako je privremena sprečenost za rad prouzrokovana povredom na radu ili profesionalnom bolešću.~~

ZAPOSLENI IMA PRAVO NA NAKNADU PLATE U VISINI PROSEČNE PLATE U PRETHODNIH 12 MESECI ZA VREME ODSUSTVOVANJA SA RADA ZBOG PRIVREMENE SPREČENOSTI ZA RAD DO 30 DANA.

Naknada plate neraspoređenom zaposlenom

Član 28.

Zaposleni koji je neraspoređen u skladu sa zakonom, ima pravo na naknadu plate u periodu za koji, u skladu sa zakonom, takvu naknadu ostvaruje, u visini 65% osnovne plate za mesec koji prethodi mesecu u kome je ostao neraspoređen, osim ako posebnim zakonom nije drugačije određeno, **S TIM DA SE POSEBNIM ZAKONOM NE MOŽE PREDVIDETI MANJI OBIM PRAVA NA NAKNADU PLATE U ODNOSU NA OVAJ ZAKON.**

Član 30.

Izuzetno od čl. 26-29. ovog zakona, pravo na naknadu plate profesionalnih pripadnika Vojske Srbije uređuje se u skladu sa posebnim zakonom, **S TIM DA SE POSEBNIM**

ZAKONOM NE MOŽE PREDVIDETI MANJI OBIM PRAVA NA NAKNADU PLATE U ODNOSU NA OVAJ ZAKON.

Pravo na naknadu troškova

Član 32.

Zaposleni ima pravo na naknadu troškova za dolazak na rad i odlazak sa rada (u daljem tekstu: naknada za prevoz), za vreme koje je proveo na službenom putu u zemlji ili inostranstvu, za smeštaj i ishranu dok radi i boravi na terenu, za ishranu u toku rada i regres za korišćenje godišnjeg odmora i na naknadu troškova koji su izazvani privremenim ili trajnim premeštajem u drugo mesto rada, ako ostvarivanje navedenih prava nije obezbeđeno na drugačiji način.

~~Do uvećanja visine naknade za prevoz u slučaju promene mesta stanovanja zaposlenog nakon zasnivanja radnog odnosa dolazi uz saglasnost poslodavca, osim ako promena mesta stanovanja nije posledica nastala premeštajem, odnosno raspoređivanjem zaposlenog na zahtev poslodavca zbog potrebe službe, odnosno organizacije rada.~~

ZAPOSLENI IMA PRAVO NA UVEĆANJE NAKNADE ZA PREVOZ U SLUČAJU PROMENE MESTA STANOVANJA NAKON ZASNIVANJA RADNOG ODNOSA.

~~Naknada troškova za ishranu u toku rada i regres za korišćenje godišnjeg odmora imaju karakter plate i njihovu visinu utvrđuje Vlada, uz prethodno pribavljeno mišljenje Socijalno-ekonomskog saveta Republike Srbije, nakon što se za takvu vrstu naknade troškova steknu uslovi u budžetu Republike Srbije.~~

~~Pravo na naknadu troškova za ishranu u toku rada i regres za korišćenje godišnjeg odmora zaposleni ostvaruje u skladu sa odredbama ovog zakona od dana stupanja na snagu akta Vlade iz stava 3. ovog člana.~~

Pravo na naknadu troškova profesionalnih pripadnika Vojske Srbije uređuje se posebnim zakonom.

Donošenje propisa o naknadi troškova, otpremnini i drugim primanjima

Član 34.

Uslovi za ostvarivanje prava iz čl. 32. i 33. ovog zakona, njihova visina i način na koji se ostvaruju, kao i pravo na druge naknade troškova koji proizlaze iz specifičnosti radnopravnog položaja zaposlenog i druga primanja, uređuju se u skladu sa ~~posebnim zakonom~~ ZAKONOM KOJI UREĐUJE RADNE ODOSE.

IV. BUDŽETSKO OGRANIČENJE

Član 36.

~~Rukovodilac organa, organizacije ili drugog organizacionog oblika u javnom sektoru iz člana 1. stav 2. ovog zakona dužan je da organizaciju rada planira i ostvari tako da sredstva za isplatu osnovne plate, uvećanja plate po osnovu minulog rada i sredstva za ostala uvećanja plate iz člana 18. ovog zakona budu u okvirima budžetskih ograničenja za tekuću i naredne dve budžetske godine.~~

~~Budžetsko ograničenje iz stava 1. ovog člana odnosi se i na planiranje i ostvarivanje sredstava za isplatu naknada troškova i drugih primanja utvrđenih u skladu sa ovim i posebnim zakonom.~~

**OBRAZAC IZJAVE O USKLAĐENOSTI PROPISA SA PROPISIMA EVROPSKE
UNIJE**

1. Organ državne uprave, odnosno drugi ovlašćeni predlagač propisa

Narodni poslanik Marko Đurišić.

2. Naziv propisa

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru

The draft law on amending and supplementing the Law on the salaries of public sector employees

3. Usklađenost propisa sa odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum), odnosno sa odredbama Prelaznog sporazuma o trgovini i trgovinskim pitanjima između Evropske zajednice, sa jedne strane, i Republike Srbije, sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Prelazni sporazum)

a) Odredba Sporazuma i Prelaznog sporazuma koja se odnose na normativnu saržinu propisa

b) Prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma i Prelaznog sporazuma

v) Ocena ispunjenosti obaveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma

g) Razlozi za delimično ispunjavanje, odnosno neispunjavanje obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma

d) Veza sa Nacionalnim programom za integraciju Republike Srbije u Evropsku uniju

4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije

a) Navođenje primarnih izvora prava EU i usklađenost sa njima /

b) Navođenje sekundarnih izvora prava EU i usklađenost sa njima /

v) Navođenje ostalih izvora prava EU i usklađenost sa njima /

g) Razlozi za delimičnu usklađenost, odnosno neusklađenost /

d) Rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije /

5. Ukoliko ne postoje odgovarajući propisi Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost treba konstatovati tu činjenicu. U ovom slučaju nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa.

Sekundarni izvori prava Evropske unije koji postoje u ovoj oblasti nisu relevantni sa stanovišta materije koju obrađuje ovaj predlog zakona, tako da se uz ovaj predlog zakona se ne dostavlja Tabela usklađenosti.

6. Da li su prethodno navedeni izvori prava EU prevedeni na srpski jezik?

/

7. Da li je propis preveden na neki službeni jezik EU?

/

8. Učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti

/

Potpis rukovodioca organa organa državne uprave, odnosno drugog ovlašćenog predlagača propisa, datum i pečat

Beograd, 12. septembar 2016. godine

NARODNI POSLANIK